

Βραβείο στην ταινία του Τουρκοκύπριου σκηνοθέτη Ντερβίς Ζαΐμ

Με την απονομή των βραβείων ολοκληρώθηκε και φέτος το 60ό φεστιβάλ κινηματογράφου που γίνεται κάθε χρόνο στη Βενετία. Εκτός όμως από τα σχόλια και τις κριτικές για τους μεγάλους νικητές, αυτό που καταγράφηκε ήταν το αντιπολεμικό κλίμα μέσα στο οποίο έγινε το φεστιβάλ. Πολλοί ηθοποιοί και σκηνοθέτες έκαναν δηλώσεις ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ και την πολιτική του Μπους.

Ο Αμερικανός σκηνοθέτης Τζόνθαν Ντέμι συμμετείχε στο φεστιβάλ με το ντοκιμαντέρ “Ο αγρονόμος”. Παρουσιάζει τη ζωή ενός δημοσιογράφου και υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του Ζαν Ντομινίκ, ο οποίος δολοφονήθηκε τον Απρίλιο του 2000 εξαιτίας του αγώνα του ενάντια στην καταπίεση στην Αϊτή. Οι δηλώσεις του σκηνοθέτη σε σχέση με τις ΗΠΑ ήταν σκληρές. “Αυτό συμβαίνει όταν μια χώρα τολμά να αλλάξει τη ζωή μιας άλλης χώρας. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι μισητές στην Αϊτή... Σήμερα, με την επέμβαση στο Ιράκ, επαναλαμβάνουν σε μεγάλη κλίμακα αυτό που έκαναν σε μικρή κλίμακα εκεί”.

Ο ηθοποιός Σον Πεν χαρακτήρισε τον Μπους “εθνική ντροπή”, ενώ ο Αμερικανός σκηνοθέτης Τζιμ Τζάρμους εξέφρασε την αγανάκτησή του λέγοντας ότι “Ο σημερινός κόσμος μοιάζει με φαντασία... Δεν καταλαβαίνω την ανάγκη ενός προληπτικού πολέμου και τόσης αδικαιολόγητης βίας”. Αντιπολεμικές δηλώσεις έκαναν επίσης ο Γούντι Αλεν και ο Τιμ Ρόμπινς, παίρνοντας θέση υπέρ της ειρήνης.

Την τελευταία χρονιά όλο και περισσότεροι άνθρωποι της τέχνης τοποθετούνταν ανοιχτά ενάντια στις πολιτικές του Μπους, επηρεασμένοι από το τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα που βγήκε και μέσα στις ΗΠΑ. Το φεστιβάλ της Βενετίας απέδειξε πως οι αντιπολεμικές φωνές συνεχίζουν να υπάρχουν παντού και να μεγαλώνουν.

Ενάντια στην εισβολή και υπέρ της συναδέλφωσης

Μια τέτοια φωνή είναι και εκείνη του Τουρκοκύπριου σκηνοθέτη Ντερβίς Ζαΐμ από την Αμμόχωστο, που κέρδισε το βραβείο της Διεθνούς Επιτροπής Κινηματογράφου και Τηλεόρασης με την ταινία του η “Λάσπη”. Ο Ντερβίς έχει ακόμα δύο ταινίες στο ενεργητικό του “Πήδημα σε φέρετρο” (1996) που θεωρήθηκε σα μια από τις καλύτερες τουρκικές ταινίες των τελευταίων χρόνων και “Ελέφαντες και χλόη” (2001) βραβευμένο από τη Διεθνή Κριτική-FIPRESCI.

Για την ταινία “Λάσπη” που συμμετέχουν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι γράφει ο Νίνος Φένεκ Μικελίδης στην Ελευθεροτυπία (29/8/03) “παρουσιάζει την ιστορία τεσσάρων σαραντάρηδων Τουρκοκυπρίων, σηματοδεδιμένων από την τουρκική εισβολή και το βίαιο διαμελισμό του νησιού. Ο ένας μάλιστα απ' αυτούς, ο Τεμέλ, θέλει να εξομολογηθεί τα εγκλήματα εκδίκησης που έφηβος διέπραξε στη διάρκεια της εισβολής και να αποκαλύψει τον ομαδικό τάφο με τα πτώματα που έθαψε σε μια αλυκή. Τώρα ο Τεμέλ, μαζί με τον φίλο του Αλί, συνεργάζεται με τα Ηνωμένα Έθνη για την εξομάλυνση των σχέσεων ανάμεσα στις δύο κοινότητες... Ο Ζαΐμ συνδυάζει το νεορεαλιστικό στιλ που συναντήσαμε και στις προηγούμενες ταινίες του μαζί με ορισμένα στοιχεία του φανταστικού για να αφηγηθεί την ιστορία του, καταφέροντας να φτιάξει μια ταινία που ξεχωρίζει για την απλή της αφήγηση, τους πειστικούς διάλογους και τις καλές ερμηνείες της.”

Η ταινία αποτελεί σύμφωνα με την εφημερίδα Γκάρντιαν (1/9/03) την “πρώτη ταινία για μια ενωμένη Κύπρο” όπου για πρώτη φορά γίνεται η παραδοχή από την πλευρά των Τουρκοκυπρίων ότι έγιναν

σφαγές σε βάρος των Ελληνοκυπρίων στη διάρκεια της εισβολής της Τουρκίας το 1974 που για την επίσημη τουρκική πλευρά ήτανε μια “ειρηνική επιχείρηση”.

Η ταινία βέβαια θα πρέπει να περάσει πρώτα από τη λογοκρισία για να παιχτεί στην Τουρκία ή τη βόρεια Κύπρο. Ο Ζαΐμ γύρισε ένα μικρό μόνο μέρος της ταινίας στη βόρεια Κύπρο για να μη γίνει αντιληπτό το περιεχόμενο της ταινίας από τις αρχές. Όπως αναφέρει ο Αλί Ταστζιάν, κριτικός κινηματογράφου της εφημερίδας “Μιλλιέτ” στην Τουρκία, „Ι>“Ανησυχώ για την ταινία [στην περίπτωση που απαγορευτεί] επειδή είναι μια ταινία που αξίζει να δούμε. Πρόκειται για μια εξαιρετική ανθρώπινη ιστορία. Όλοι οι Κύπριοι έχουν υποφέρει και η ταινία δείχνει πως οι Ε/κ και οι Τ/κ μοιράζονται τον ίδιο πόνο.”

Η ταινία του Ζαΐμ έρχεται σε μια ιστορική στιγμή για τα πολιτικά δεδομένα της Κύπρου. Από τον περασμένο Απρίλη χιλιάδες Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μετά από 29 χρόνια πέρασαν τα τείχη του διαχωρισμού. Αυτή η ορμητική διάθεση για συναδέλφωση και ειρηνική συνύπαρξη, που κυριαρχεί ανάμεσα στους απλούς ανθρώπους κι από τις δύο πλευρές της διαχωριστικής γραμμής, έφερε ένα καίριο πλήγμα στους Ε/κ και Τ/κ εθνικιστές.

Είναι σίγουρο ότι πρόκειται για μια αξιόλογη ταινία και αναμένουμε πότε θα μπορέσουν να γίνουν οι πρώτες προβολές έστω στο Νότο.

Έτσι υπάρχει αρκετή δουλειά και βάρος που πέφτει στους ώμους των προοδευτικών ανθρώπων των δύο κοινοτήτων.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Ασαφής Αρχαιοθήτηση](#), [Εργατική Δημοκρατία \(Τεύχος 122\)](#), [Δεκαετία 2000-2009](#), [Λευκωσία](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:no122:cypriot_film

Last update: **2025/04/20 19:33**

